

Program

Panoptikon Teatrets Repertoire — Regia Kunstfilm.

1. Pjerrot og Pjerrette

Pantomime i én Akt af *Xavier de Plane*.

Musikken arrangeret og komponeret af *Valdemar Høeberg*.

Personerne:

Pjerrot, Pjerrette, Fru *Ellen Price de Plane*, (fra Det kgl. Teater).

1. Scene: Pjerrette sidder og pynter sig glad og forventningsfuld, Pjerrot har lovet at tage hende med til Karnevals festen første Gang efter deres nylige Ægteskab; i Tankerne hensætter hun sig allerede til Karnevaller og danser *Pjerrettedansen*.

Imidlertid opdager hun, at det forlængst er over den Tid, Pjerrot havde lovet at hente hende. Hun bliver ængstelig; da banker det, og glædestraalende løber hun imod Døren; men i Stedet for Pjerrot kommer et Bud fra ham. Hun bliver først bedrøvet, derefter heftig — den troløse har naturligvis beruset sig og er nu fristet af en andens Skønhed — hendes Jalousi vækkes; at han kunde glemme sin trofaste lille Pjerrette! Grædende-begynder hun at tage Pynten af, men Vreden faar atter Overhaand — endnu i Aften vil hun forlade ham; den Ring, han har givet hende, tager hun af, og kaster den bort. Skriver et Par Ord til Favel.

Da høres Mandolinspil udenfor — først ænses hun det ikke, men Nysgerrigheden driver hende til Vinduet, hun bliver glad overrasket ved at se Harlekin, hvis stadige Kærlighedserklæringer hun bestandig har afvist — hun faar en Idé — hun vil hævne sig paa den troløse Pjerrot, og efter nogen Vaklen træder hun ud paa Balkonen og betyder Harlekin, at hun vil følge ham til Festen; tager en Kaabe om sig og løber ud.

2. Scene: Pjerrot ind, let beruset, lister paa Taaspidserne for ikke at vække Pjerrette, som han tror ligger i den sødeste Søvn. Han lytter ængstelig; da han intet hører, kaster han sig fortvivlet i en Stol. Han synes at høre Støj, han farer sammen, husker, hvor han er, lister sig hen til Soveværelset, aahner sagte Døren, farer bestyrtet tilbage, Pjerrette er borte.

Han bliver ganske nøgtern ved Tanken, opdager Brevet — finder Ringen — Fortvivlelse og Anger griber ham — hvad har han ikke mistet? og alt det for sin Letsindigheds Skyld. Han kaster sig hulkende paa Divanen . . . hvad skal han gøre — hvordan faar han sin elskede tilbage? . . . leve uden hende kan han ikke — han kaster et vemodigt Blik rundt om i den elskede Pjerrettes Kammer, og styrter sig ud fra den aabne Balkon . . .